

در حوزه نمایشی، باز کردن چهار چوب‌های فکری باید بیشتر در ظاهر رخ بدهد یا در محتوای فیلمنامه‌ها کمی دست نویسندگان باز باشد و بتوانند بروز خلاقیت داشته باشند و نوآوری کنند؟

منبعید می‌دانم تلویزیون تن به باز کردن و جوه ظاهری دهد! بهترین سریال‌های سازمان، در دهه هشتاد ساخته شده‌اند از «مدار صفر درجه»، «میوه ممنوعه»، «صاحب‌دلان»، تا کمدی‌های رضا عطاران و در همه سریال‌هایی که به عنوان آثار موفق از آنها یاد می‌کنیم دست نویسندگان باز بود. البته این به معنای عدم رعایت چهار چوب‌ها نیست بلکه منظور دخالت کمتر در نگارش فیلمنامه است. الان سازمان به گونه‌ای شده است که علاوه بر عبور فیلمنامه از فیلتر شوراهای مختلف و تأمین نظرشان، هر کامنت در توئیتر یا پستی در اینستاگرام و نظر ارگان‌های بیرونی در سانسور آن اثر دخیل است. این یعنی اینکه صداوسیما کاملاً از ارگان‌های بیرونی می‌ترسد، منفعل است و به تیم سازنده سریال فشار می‌آورد که این حتماً غلط است و اگر به این کار ادامه دهند مخاطب هر روز کمتر می‌شود. باید دست از این محافظه‌کاری‌ها بردارند، شجاع‌تر

چیزی که من
شنیده‌ام، قصد دارند
تعداد شبکه‌ها را
کم کنند و یک سری
از شبکه‌ها را تبدیل
به شبکه‌های اصلی
کنند. به طور مثال
شبکه ورزش، زیر
مجموعه‌ی مدیریت
شبکه سه است
یا شبکه نمایش و
تماشا زیر مجموعه
ی شبکه نسیم و گویا
اینها ادغام می‌شوند

باشند و دست نویسندگان را در پرداخت موضوعات بازتر بگذارند. اگر بنا به انتقاد در زمینه مشکلات سیاسی، اقتصادی و... است، باید این موضوعات در سریال‌ها بازتاب داشته باشد. قطعاً فیلمنامه‌ای که از نظر چهل-پنجاه نفر عبور کند بی‌خاصیت و بی‌مخاطب می‌شود. مدیران شبکه‌ها و مدیر گروه‌ها باید در ساخت سریال‌ها اختیار عمل داشته باشند؛ اگر اختیار عمل نداشته باشند در وهله اول نمی‌توانند پاسخ‌گو باشند و در ادامه کیفیت کار نیز پایین می‌آید.

برای بازگشت چهره‌هایی که در سینما هستند و با تلویزیون کار خود را شروع کرده‌اند، اما قهر کرده‌اند چه باید کرد؟

به جز بخش ممیزی که در شبکه نمایش خانگی گرفت‌گیر کمتری دارد و از نظر حجاب و ظاهر آزادتر هستند و دستشان بازتر است، هر کارگردان و فیلمنامه‌نویسی سلیقه‌اش این است که در جایی که راحت‌تر است کار کند. مادامی که شبکه نمایش خانگی آزادتر از تلویزیون است، فیلمسازان ما ترجیح می‌دهند در شبکه نمایش خانگی کار کنند. بحث دیگر، موضوع مالی است؛ دستمزدهایی که در شبکه نمایش خانگی ردوبدل می‌شود چند برابر صداوسیماست بعضاً تا ده-بیست برابر

سازمان. به جز ممیزی در صداوسیما باید در بحث دستمزد تجدیدنظر شود. با این دستمزدهای فعلی این ریزش ادامه دارد و هر کس بتواند به شبکه نمایش خانگی برود، می‌رود. چهار چوب‌های صداوسیما هم می‌تواند تغییر کند، البته این منوط به خواست مدیران است. الان در سریال‌های امنیتی سازمان، کاراکترهای بی‌حجاب نشان داده می‌شوند و عملاً باز یگر بی‌حجاب داریم (سریال‌های «سر جوخه» و «گاندو»). برای مثال ممیزی‌هایی که سریال «گاندو» رعایت می‌کرد با بقیه سریال‌ها یکی نبود. یک موضوع این است که ما در صداوسیما چند مدل ممیزی داریم؛ کارهایی که امنیتی تر هستند و موضوعات سیاسی دارند معمولاً در روابط آدم‌ها ممیزی کمتری را رعایت می‌کنند. می‌توان در سازمان چهار چوب‌ها را بازتر کرد اما مسئله اصلی بحث مالی است، تا بحث مالی اصلاح نشود منبعید می‌دانم سلب‌ریتی‌ها و ستاره‌ها به قاب صداوسیما بازگردند.

نظریه و نگاه شما نسبت به تسلط
تفکرات کسانی که از دانشگاه
امام صادق(ع) به سازمان راه
یافته‌اند چیست و آیا این نوع
زاویه دید می‌تواند موجب تحول
در ادامه شود؟

